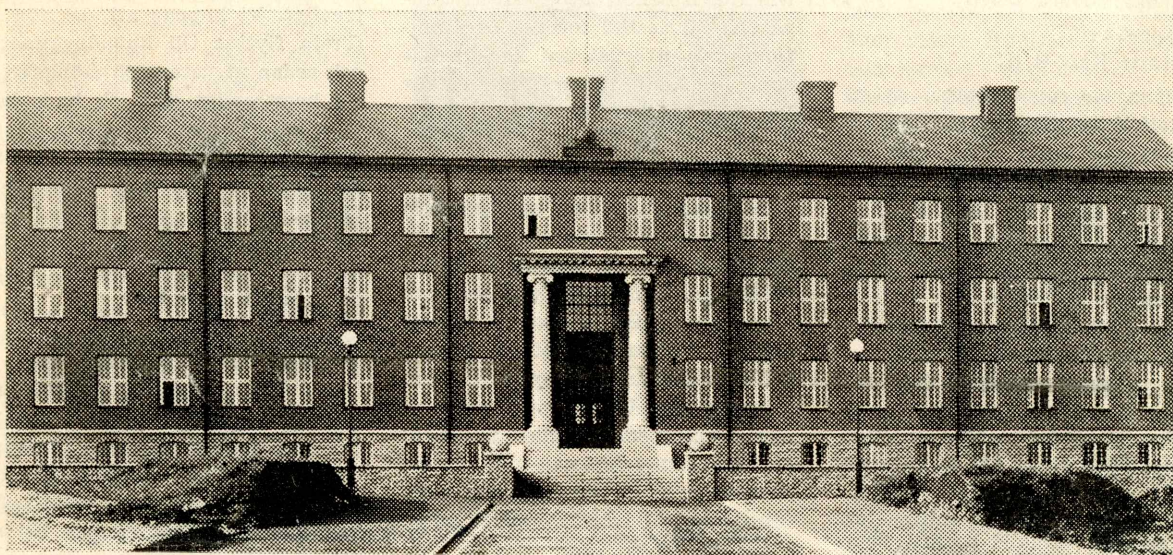

Kvoten

SKÖVDE HÖGRE ALLMÄNNA LÄROVERKS TIDNING

TIDENS GÅNG...

Detta nummer var egentligen avsett att ges ut i början på föregående termin, men, men... Den mänskliga faktorn kom emellan med det sedvanliga försenandet som följd. Nu är vi här med ett nytt nummer igen trots allt.

Som vanligt innehåller numret intervjuer av lärare, men omsättningen har blivit så snabb att vi inte haft möjlighet att skriva intervjuer i samma takt som lärarna skiftat. Vi får nöja oss med lektorer och liknande högdjur. I detta nummer presenteras Lt. Bonnesen.

Intagningen av "De gamles" artiklar fortsätter. Till er som inte ännu hunnit få edra verk publicerade: förtvivla icke! Det

blir er tur också! Tack vare det enorma intresse som uppropet till "De gamle" väckte har vi nu artiklar och annat stoff för flera nummer framåt. Tack!

I detta nummer får vi således stifta bekantskap med den gamla redaktionens arbetssätt och får litet inside information om debattfrågorna på den tiden: elevrådets bildande och mössfrågan.

Elevrådet av i dag och dess arbete kan vi läsa om på kulturella sidan, där även en artikel om Sde HAL:s skoltidningar återfinns. Tillsammans med ett bidrag från KGF.

I år är det tio år sedan KVOTEN grundades. Denne celebra händelse ägde rum den 15

maj 1948. Av med mössorna! KVOTEN verkar bli en tradition, som inte skäms för sig. Men den nuvarande redaktionen börjar den som handbollslaget att falla för studiestreckket. Finns det folk som är intresserade av att skriva och av att föra KVOTEN vidare?

För att högtidlighålla tiondeårsjubileet av tidningens grundande kommer vi att utge en antologi med klipp ur de senaste fem årgångarna samt eventuellt en del av de artiklar som "De gamle" skickat in. Vi hoppas även kunna ge ut ytterligare ett nummer den här terminen, men det hänger på er, ärade läsare, som ytterst är vår bidragskälla.

Mix

Kom ihåg 1957!

Stående från vänster: P. From, Tor Almén, "Tjåban" Gustafsson, Nisse Eriksson, L.-A. Lindén, kapten Holmberg. Hukande: Lennart Nordqvist, Håkan Ljungmark, "Putte" Pettersson, "Pajen" Wikström K.-J. Lönnroth.

Sällan har man hört så mycket jubel och sett så många glada ansikten i Skövde idrottshall som torsdagen den 19 dec. 1957. Orsak: Skövde läroverks handbollslag vann då allsvenska läroverksturneringen och fick ytterligare en inteckning i Prins Bertils pokal. Skövde läroverk hade därmed dokumenterat sig som Sveriges bästa skolhandbollslag under 1950-talet, oavsett vad som händer under de två turneringar som återstår under detta decennium. Följande har hänt skolans handbollslag under de sista sex turneringarna: 1952 blev det stryk i finalen mot Jönköping (tvåa i Sverige). 1953 var ett mellanår och laget åkte ur mot Skara i turneringens början. 1954 gick vi till final i västra gruppen, där det dock blev stopp mot Göteborgs tekniska

gymnasium (sexa i Sverige). 1955 vann vi efter finalseger över Västerås. 1956 var ett olycksår. Vi fick stryk mot de blivande slutsegrarna Trollhättan på bortaplan med 6—5. Tänk om... Nej, vi skall inte se tillbaka utan titta på 1957 års turnering, då vi åter vann genom att finalslå Västerås med 19—15. Ingen annan skola kan visa upp denna meritlista för 1950-talet eller kommer att kunna göra det med hjälp av de kommande två turneringarna, som återstår under 1950-talet.

1957 års turnering inleddes med den match, som sedan skulle visa sig bli den enda på bortaplan under turneringen. Motståndare var Mariestad, som slogs tillbaka med 17—10. Från matchen skall endast sägas, att den som såg den aldrig i livet kunnat gissa sig till att något

av de två lagen skulle bli Sveriges bästa skollag 1957. Så dålig var matchen. Men Skövde vann och det var huvudsaken i detta sammanhang. Turneringens andra motståndare för Skövdes del blev Borås — ett härligt tillfälle till revansch för alla fotbollsnerderlag — som fick respass ur turneringen med 20—11. Laget visade i denna match att det var på god väg att bli något, men det fantasirika och variationsrika spelet saknades för att det skulle vara riktigt bra. I nästa match fick vi möta Falköping, som fick vidkännas ett svidande nederlag med 23—7. Det blev den största segern för skövdelaget under turneringen. I och med denna seger var Skövde uppe i finalen i västra gruppen. Finalmotståndare var Lysekils läroverk — vilket Skövde läroverks

handbollslag mig veterligt aldrig tidigare mött. Matchen spelades i Skövde idrottshall och slutade med en klar seger för Skövde med 20—14. I denna match tvingades skövdelaget ställa upp utan kulsprutan Claes Gustavsson, vilket givetvis betydde en hel del, men i hans ställe blommade den andre av Skövde AIK:s två A-lagsspelare Nisse Eriksson upp som aldrig förr.

Skövde läroverks idrottsklubb hade därmed banat sig väg fram till slutspelet för tredje gången under läroverksturneringens femtonåriga tillvaro. Våra motståndare skulle bli antingen Jönköping, Västerås eller Umeå. Svenska handbollsförbundet tog den naturligaste vägen och lottade ihop Skövde mot Jönköping, medan Västerås—Umeå skulle mötas i andra semifinalen.

Matchen mot Jönköping blev under första perioden en mycket spännande och nervös tillställning, för att i andra halvlek fullkomligt domineras av Skövde. Skövde visade i denna match en enastående styrka genom att efter en mycket dålig start samla sig och på ett fullkomligt oeffterhärmligt sätt trycka ned sina motståndare med 16—7. En seger med nio mål i en fyrtio minuter lång match efter en svag inledning bevisar en härlig styrka hos ett lag. Skövde läroverks handbollslag var därmed uppe i finalen och motståndare blev Västerås. Hade skövdelaget fått en dålig start mot Jönköping så måste man säga att det fick en mycket fin sådan mot Västerås, och det såg efter tio minuters spel ut som om Skövde skulle vinna med mycket stora siffror och matchen inte skulle få den spänning man väntat sig. Västerås fick emellertid ordning på sina led och knappade in ledningen, även om de aldrig var i hotande närhet av Skövdes ledning. Skövdes seger kom att fixeras till 19—15 efter en relativt bra match om man betänker att det stod mycket på spel och att det i sådana fall brukar vara mycket lätt att spelet läser sig. Och jag vågar påstå att lagen kan vara mycket nöjda med den match som bär titeln 1957 års final i allsvenska läroverksturneringen.

Om jag skulle kora någon bäste spelare i skövdelaget under turneringen, skulle jag med all säkerhet få höra många protester, men jag

kan inte undvika att nämna några spelare, som höjt sig över de andra och är väl värda alla de rosor pressen landet runt strött för deras fötter. Först väljer jag då att nämna Ronny Pettersson — skolans under flera år permanente målvakt i både handboll och fotboll — som väl inte hade sitt allra bästa år som handbollsmålvakt i år, men som ändå i varje match tillhört förgrundsfigurerna i laget. Tack "Putte" för vad du betytt för skolan på alla idrottens områden och då främst handbollens samt lycka till i fortsättningen. Som nummer två sätter jag Nisse Eriksson, som signaturen aldrig sett så bra som i år. Nisse är absolut en av de främsta handbollsspelare som någonsin representerat skolans färger och jag tror att det kommer att dröja länge innan skolan får fram en forward av så fin klass. Som nummer tre och fyra sätter jag de bägge backarna Claes Gustavsson och Lars-Åke Lindén. Claes — storskytten — och Lars-Åke — den store försvars- och framspelaren. Bägge har under turneringen visat en fantastisk styrka och har många gånger visat vägen till seger genom sitt tunga, rutinerade och kraftfulla spel. Men så har ju bägge stoffhyddor som i vanliga fall endast ishockeyspelare brukar vara i besittning av. Dessa fyra har utkristalliserat sig, men vi skall inte ringakta de andra spelarnas prestationer, ty hela laget har gjort en strålande insats, som kom att ge Skövde läroverk en av dess allra största handbollssegrar. Jag vill särskilt påminna om Per Froms vackra debutmatch i Mariestad, Karl-Johan Lönnroths framfusiga linjespel mot Jönköping, Håkan Ljungmarks goda insatser på vilken plats han sätts, Tor Alméns fina matcher mot Mariestad och Västerås, Lennart Nordqvists betydelsefulla underskottsmål mot Lysekil. Därtill har Lars Persson, Jan Lundblad och Per-Anders Säaf skött sig med den äran vid de tillfällen då Skövde tvingats ställa upp med reserver.

För den som tycker om statistik skall jag även lämna några siffror från 1957 års läroverksturnering. Skövdelaget spelade sex matcher och i samtliga deltog Ronny Pettersson, Lars-Åke Lindén, Rolf Wikström (som dock skadades i början

Översättningar

Tyska i L II: Und um die haltende Omnibusse...

S. Lindén: "Och om de haltande omnibussarna..."

— — —

Franska. En mening som rätteligen borde översättas: Ge tillbaka min bok översattes med "Giv mig mitt liv tillbaka!"

— — —

Engelska i L II: "...But it is a good example of a certain kind of humor..."

Halldin: "...men det är ett bra exempel på ett visst barns humor..."

— — —

Poke fun: pojkfan (driva gäck med).

av matchen mot Borås), Per From, Håkan Ljungmark och Tor Almén. Fem matcher spelade Claes Gustavsson, Nils Eriksson, Lennart Nordqvist och Karl-Johan Lönnroth. I två matcher spelade Lars Persson och vidare gjorde Per-Anders Säaf och Jan Lundblad var sin match. Laget gjorde 115 mål och släppte in 64. Målen fördelades på följande skyttar: Claes Gustavsson 30 mål, Rolf Wikström 26, Nils Eriksson 24, Lars-Åke Lindén 9, Karl-Johan Lönnroth 8, Almén och From 6 samt Ljungmark och Nordqvist 3 var.

Slutligen kan jag inte göra annat än att komma med några pessimistiska tongångar, då jag tror att Skövde läroverks idrottsklubb under några år får finna sig i att spela en mindre dominerande roll i läroverkens utslagningsstävling än som varit fallet under de sista åren, ty de krafter som lämnar laget i år är mycket svåra att ersätta. Därför vill jag att ni skall minnas 1957. Ingen skulle dock kunna bli gladare än signaturen, om skolans lag kommer att kunna försvara det aktade namn, som det skaffat sig bland Sveriges handbollsskolor och till skolans framtida handbollsspelare kan signaturen, som fått vara med i fem läroverksturneringar, säga följande: Det är en lång och mödosam, men rolig väg till finalen i skolhandboll.

Rolf Wikström